

Op Ilja haar Verjaardag komen we aan in Sri Lanka

Geschreven door Remco & Ilja
woensdag 30 oktober 2013 14:02 -

24 oktober 2013 Remco: Vannacht weer goed geslapen bij Mr. Brish in het Silverhome hotel. Wel gek om te zeggen, maar als je ergens weer terug komt is net even alsof je weer thuis komt. Iedereen kent je en zelf weet je ook weer hoe alles werkt. Zo komen we bij de ontbijt tafel en de kok begroet je dan ook vriendelijk en weet zelfs hoe je de koffie drinkt. Aangezien ik het erg lekker vindt om een moccacino met opgeklopte slagroom en een snufje cacao op het toefje slagroom te drinken. Het wordt gewone koffie, toast met jam en een geklutst eitje, wat ook lekker is. Een paar verplichtingen vandaag, inpakken, uitchecken, en de lonely planet van Nepal te verkopen of om te ruilen voor een LP van Sri Lanka. Het wordt verkopen, want de LP van Sri Lanka is niet leverbaar. We krijgen 800 kiki's voor het boek en hebben er 2300 voor betaald. Het beste is ook om je LP gewoon ergens om te ruilen voor een ander LP, maar dan moet je wel geluk hebben dat er een ander LP van het land is. We hebben een boek van Sri Lanka nodig, omdat we er vandaag naartoe gaan. We vliegen om 14.30 uur en moeten om 11.00 uur wegrijden vanuit Silverhome hotel. Voor 350 Kiki's worden we weggebracht en allebei zijn we blij dat we weer een nieuw avontuur ingaan. We hebben een geweldige tijd gehad en Nepal is een mooi land met Lieve mensen, maar daar is al meer over geschreven. Toch zijn we toe aan iets nieuws, iets warmes, iets met water en zon, precies Sri Lanka. Op het vliegveld loopt alles soepel, tenminste... na 4 checks, niet alleen de ticket check, nee de tassen worden een aantal keren door verschillende scans gehaald, maar we worden ook regelmatig gefouilleerd. Met een kleine vertraging gaan we eindelijk vliegen. We hebben vandaag 2 overstappen, waarvan de 1e in Mumbai in Indië is. Daar beginnen de 1e problemen, we staan in de rij voor de internationale vlucht, maar worden doorverwezen naar de douane controle. Die verwijst ons weer terug naar de internationale vluchten. Wij bleven staan en vertelde dat we een tussen vlucht hebben in het zelfde land en daarna pas naar Colombo vliegen. De man was aan het twifelen en vroeg het toch maar even aan zijn chef. We moesten eerst een formulier invullen en mochten daarna terug komen. Alles was goed en we liepen door, de 1e officiële check is goed gekeurd. Nu moeten we de koffers halen en opnieuw inchecken. Bij de loopband voor de koffers staat niemand, zouden we te laat zijn? Met al dat gedoe! Maar al snel kwamen er nog 2 mensen aanlopen, waar wij in het vliegtuig een praatje mee hadden gemaakt. Zijn we te laat of zijn we te vroeg, was onze vraag. Waarschijnlijk, waren wij niet de enige met problemen en hadden we allemaal in de zelfde rij gestaan (international). De band gaat lopen en er komen 2 koffers, dat was het. Na 5 minuten kwam er een Jet Airways personeels lid aanlopen en melden ons dat wij de koffers moesten pakken en opnieuw naar de incheck balie moeten lopen. Na 10 minuten was de band weer gaan lopen en onze tassen zaten er gelukkig bij. Lopen we met alle bagage naar de incheck balie, moest alles eerst nog even door de scan. Bij de incheck balie gaven we onze tassen en liepen door naar de bus die ons op pikt en naar de juiste terminal rijd. Eerst even de papieren checken en we mochten de bus weer in. Na 10 minuten rijden, waren we bij terminal 1b. Voor de boarding moest de handbagage, gescand worden, ik was de klos, Alles eruit en alles er weer in. De 2e vlucht naar Chennai gaat vliegen, met ons gelukkig, maar we hebben wel een uur in het vliegtuig gezeten, dus vertraging. Dat betekent dat we nog maar 2 uur voor dat de laatste overstap hebben naar Colombo. Nu gaat de stres beginnen, na de vlucht, worden met 5 passagiers begeleid door iemand van Jet Airways. Snel, het formulier invullen, snel door de douane enz. Maar alles snel doen zit er voor ons niet bij, we worden weer aan alle kanten gecheckt, gecontroleerd en ik moet weer mijn tas helemaal open maken. Ik zie eruit als een crimineel, of ik heb verdachten spullen bij me. Als je mijn handbagage ziet, dan ben ik verdacht met al mijn camera's met duiklampen, ductape, staal draad om de tassen aan elkaar te binden, pennen enz. Eindelijk we hebben wat gevonden, inbus sleutels, maar dat mag

Op Ilja haar Verjaardag komen we aan in Sri Lanka

Geschreven door Remco & Ilja
woensdag 30 oktober 2013 14:02 -

niet....Foei. We rennen naar het vliegtuig, dat is niet verdacht! We halen het en we zijn niet de enige die te laat zijn. Eindelijk daar zitten we dan, op naar Sri Lanka, nu moeten de stewards nog iedereen aan het zitten krijgen. Ze luisteren niet, de stewards in de stress en het is een chaos. Er is geen ruimte meer in de bakken voor handbagage, wat niet gek is. Iedereen heeft iets van 4 tassen als handbagage. Zelfs wij moesten onze tassen tussen de benen bewaren. Iedereen zit let's go. De vlucht verloopt verder soepel, alleen de mensen die erin in zitten zijn allemaal, lugubere gasten. Zijn dat nou de Indiërs of de Sri Lankezen vroegen wij ons af. Achteraf bleken dit de Indiers te zijn, die komen om te handelen in Sri Lanka, gelukkig! Ook deze vlucht loopt weer goed, met een half uurtje vertraging. Koffers pakken en een taxi zoeken, we worden weer belaagd door de taxichauffeurs en gaan weer hard aan de handel om 3 uur s'nachts! Ze beginnen met 2500 (anders) Kiki's, wij willen voor 1000 kiki's. Dus gaan we opzoek naar een andere taxichauffeur. Die blijft bij 1500 kiki's, laten we maar gaan. Het is een jonge gast, die gelijk zij, dat hotel weet ik wel te vinden. Wij naar Negombo en niet naar Colombo. Ilja had een rustig hotelletje gevonden via Agoda, wat dichterbij was dan de hoofdstad Colombo. Na een half uurtje rijden komen we in het dorpje Negombo. Wij hebben op het vliegveld, een telefoonkaart gekocht met data, dus ging de navigatie gelijk aan. Wij konden precies zien waar we waren en probeerde de chauffeur de richting te vertellen. Hij wilde niet luisteren en vroeg het liever aan zijn broeders. Na 3 keer te helpen van Ilja haar kant, ben ik me er maar mee gaan bemoeien. Als je 14 uur gereisd hebt, wil je gewoon naar je bed. Luister meneer eigenwijs, nu haal je die bananen uit je oren, hier ga je naar links en daar naar rechts oké? Die telefoon zat bijna in zijn gezicht, ach die arme man, als ik het nu zo schrijf. We zijn er, nu maar hopen dat er nog iemand wakker is. Na het aanbellen bleek dat gelukkig het geval, ze waren NU wel wakker. 2 aardige mensen deden open en stopte ons slaperig in een of andere kamer. Morgen praten we verder, was hun reactie. Daar staan we dan in een kamer, we slapen nu al 7 weken in verschillende kamers maar deze.....Ilja vertelt verder.....